

ΑΣΜΑΤΙΚΗ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΗΣ ΟΣΙΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

ΕΥΔΟΚΙΑΣ

ΤΗΣ ΑΠΟ ΣΑΜΑΡΕΙΤΩΝ

ΨΑΛΛΟΜΕΝΗ ΤΗ Α' ΜΑΡΤΙΟΥ

ΜΑΡΤΙΟΥ
1^η (Α)

ΜΑΡΤΙΟΥ Α'.

ΜΝΗΜΗ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΟΣΙΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΕΥΔΟΚΙΑΣ
ΤΗΣ ΑΠΟ ΣΑΜΑΡΕΙΤΩΝ

Ἐν τῷ Μικρῷ Ἑσπερινῷ.

Ἰστώμεν Στίχους δ', καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημειωσιν.

Ἀπασαν ἀπόλαυσιν, ἡδυπαθείας ἐμίσησας, ἐπιγνώσει τοῦ κρείττονος, καὶ βίον ἰσάγγελον, πίστει ὑπελθοῦσα, πολύτιμον σκεῦος, ὤφθης τῆς χάριτος Χριστοῦ, ὄν δι' ἀθλήσεως μεγαλύνασα, μεγάλων κατηξιῶσαι, ἀνταποδόσεων ἔνδοξε, Εὐδοκία πρεσβεύουσα, ὑπὲρ τῶν εὐφημούντων σε.

Πρότερον ἀσκήσασα, καὶ τῆς σαρκὸς τὰ σκιρτήματα, ἐγκρατεία μαράνασα, ἀθλήσει τὸ δεύτερον, τοῦ ἐχθροῦ καθεῖλες, τὰς μηχανουργίας, καὶ νίκην ἦρας κατ' αὐτοῦ, ὡς Εὐδοκία θεομακάριστε· διό σε ἐστεφάνωσεν, ἐπὶ διπλοῖς ἀγωνίσμασιν, Ἰησοῦς ὁ φιλόανθρωπος, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καρδίας ταῖς αὖλαξι, σπόρον τὸν θεῖον εἰσδέδεξαι, ὡς γῆ πίων θεόπνευστε, καὶ ἑκατοστεύοντα, μαρτυρίου στάχυν, ἐξήνθησας ὄντως, καὶ ἀποθήκαις νοηταῖς, ἐθησαυρίσθης σθένει τοῦ Πνεύματος, τοῦ σε μεταποίησαντος, καὶ ἀλλοιώσει τῇ κρείττονι, ἀλλοιώσαντος χάριτι, Εὐδοκία πανεύφημε.

Νεκροῦς ἐξανέστησας, ζωοποιῶ σου προσφθέγματι, Εὐδοκία πανεύφημε, νεκρώσασα πάνσοφε, ἐγκρατείας πόνοις, τοῦ σώματος πάθη· καὶ νῦν οἰκεῖς τοὺς οὐρανοὺς, μετὰ Μαρτύρων καλῶς τελέσασα, τὸν δρόμον τῆς ἀθλήσεως, τῇ συνεργείᾳ τοῦ Πνεύματος, ὑπὲρ πάντων τῶν πίστει σε, ἀνυμνούντων πρεσβεύουσα.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Καταλιποῦσα τὰ τερπνὰ, Εὐδοκία τοῦ βίου, ἡ Ὅσια καὶ Μάρτυς, καὶ Σταυρὸν ἀραμένη ἐπ' ὤμων, προσῆλθε τοῦ νυμφευθῆναι σοι Χριστέ, καὶ σύν οἰμωγαῖς δακρύων ἐβόα σοι· Μὴ με τὴν πόρνην ἀπορρίψης, ὁ ἀσώτους καθαίρων· μὴ μου τὰ δάκρυα παρίδης, τῶν δεινῶν ὀφλημάτων· ἀλλὰ δέξαι με, ὡσπερ τὴν πόρνην ἐκείνην, τὴν τὸ μύρον σοι προσενέγκασαν, καὶ ἀκούσω κἀγώ· Ἡ πίστις σου σέσωκέ σε, πορεύου εἰς εἰρήνην.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἄμπελος...

*Ἀπόστιχα.**Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθα.*

Φέγγει τῷ νοητῷ, κατέλιπες τὸ σκότος, τῆς ἁμαρτίας Μητέρα,
καὶ τῷ Χριστῷ πρόσῃλθες, λιποῦσα τὰ ἐπίγεια.

Στίχ. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον καὶ προσέσχε μοι.

Πόνοις ἀσκητικοῖς, λαμπρῶς θαυμαστωθεῖσα, ἀθλήσει Εὐδοκία,
τοῖς πᾶσιν ὑπεμφάνεις, Χριστοῦ δόξαν τὴν ἄρρητον.

Στίχ. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου...

Λόγω ζωοποιῶ, Χριστοῦ τῆ ἐπικλήσει, νεκροὺς ἐγείρεις Μη-
τερ, τὴν νέκρωσιν τῆς πλάνης, εἰς τέλος θριαμβεύσασα.

Δόξα. Τριαδικόν.

Κράτος ἐν ἡμέρας, Πάτερ Υἱὲ καὶ Πνεῦμα, σῶζε τοὺς λατρευ-
τάς σου, πρεσβείαις εὐπροσδέκτοις, τῆς σῆς Ὁσιομάρτυρος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἠθλησε καρτερῶς, ρωσθεῖσα τῆ δυνάμει, τοῦ σοῦ Υἱοῦ Παρ-
θένε, ἡ Μάρτυς Εὐδοκία, ὕμνουσά σε Πανύμνητε.

*Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ τοῦ Μεγάλου
Ἐσπερινοῦ, καὶ Ἀπόλυσις.*

ΕΝ ΤΩ, ΜΕΓΑΛΩ, ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, τὸ, Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους στ', καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς Προσόμοια τῆς Ἀγίας.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Καταυγασθεῖσα τῇ αἴγλη τοῦ θείου Πνεύματος, διδασκαλίαις θείαις, Γερμανοῦ τοῦ Ὁσίου, ἐδέξω εὐδοκίας τῆς θεϊκῆς, Εὐδοκία τὴν ἔλλαμπιν, καὶ τὸν τοῦ σκότους προστάτην ἔργοις φωτός, θεοφόρε ἀπημαύρωσας.

Ἀποκαλύψει θείαις γυνῶσιν τὴν κρείττονα, λαμπρῶς εἰσδεξαμένη, τῷ Σωτῆρι προσῆλθες, ᾧ πίστει νυμφευθεῖσα πλοῦτον τὸν σόν, θεαρέστως ἐσκόρπισας, καὶ ἀρετῶν ἐκομίσω τὸν θησαυρόν, Εὐδοκία θεοῖς σκάμμασι.

Μαρτυρικῶς ἐναθλοῦσα ἐχθροὺς κατήσχυνας, θεόφρον Εὐδοκία, στερροτάτη καρδίᾳ, νεκροὺς δὲ ὡς ἐξ ὕπνου λόγῳ τῷ σῷ, παραδόξως ἐγείρασα, πλείστους προσάγεις τῇ πίστει τῇ τοῦ Χριστοῦ, τῶν θαυμάτων σου τῇ χάριτι.

Προσόμοια ἕτερα. Ἦχος δ αὐτός. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Λιποῦσα σαρκὸς τὰς ἡδονάς, Εὐδοκία πάνσεμνε, ἀλλοιωθεῖσα τῇ χάριτι, τοῦ θείου Πνεύματος, ὡς ὡσὶν ἐδέξω, λόγον τὸν σωτήριον, τῆς θεογενεσίας τοῖς νάμασι, πιστῶς ἐτρέψης, καὶ Κυρίῳ εὐηρέστησας, ἐγκρατεῖα, καὶ πόνοις ἀθλήσεως.

Ἀνέτειλεν ἀνωθεν ἐν σοί, ἡ αὐγὴ τῆς χάριτος· ὅθεν τὸν ζόφον κατέλιπες, τῆς ματαιότητος, καὶ τὸν συναχθέντα, πλοῦτον ψυχῇ ἔμφρονι, διένειμας καὶ χαίρουσα ἔδραμες, Χριστοῦ τοῖς ἴχνεσιν, Εὐδοκία παμμακάριστε· διὰ τοῦτο, θαυμαστῶς δεδόξασαι.

Ἀσκήσει νεκρώσασα σαρκὸς, πάντα τὰ φρονήματα, ἀθλητικοῖς ἀγωνίσμασι, Χριστὸν ἐδόξασας, καὶ θαυμάτων ὥφθης, ὄργανον θεόπνευστον, νεκροὺς ζωοποιῶ σου προσφθέγματι, Μητὲρ ἐγείρουσα, Εὐδοκία καὶ πρεσβεύουσα, ὑπὲρ πάντων, τῶν μακαριζόντων σε.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Τῆς εὐδοκίας τοῦ Θεοῦ, τὴν ἀποκάλυψιν ἐδέξω, φωτισθεῖσα τὰ ὄμματα τῆς ψυχῆς θεόπνευστε· ὁ γὰρ λόγος τῆς χάριτος, τῆς ἀμαρτίας τὴν παλαιώσιν ἐν σοὶ νεκρώσας, καινότητα ζωῆς ἐβράβευσε, τὴν ἐν Χριστῷ ἀνάπλασιν, δεξαμένη διὰ πίστεως· καὶ ἐν ἀσκήσει ἀρετῶν, καὶ τῇ ἀθλήσει δι' αἵματος, τῆς δωρεᾶς τὸ μέγε-

θος δοξάσασα, ἐπαξίων ἔτυχες ἐπάθλων, Ὅσιομάρτυς Εὐδοκία ἀξι-
 άγαστε. Ἄλλ' ὡς ἔχουσα παρρησίαν, μὴ διαλίπης δυσωποῦσα,
 σώζεσθαι ἡμᾶς πάσης θλίψεως.

Και νῦν. Ὁ αὐτός.

Ὁ Βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν, διὰ φιλανθρωπίαν, τοῖς ἐπὶ γῆς
 ὤφθη, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη· ἐκ Παρθένου γὰρ Ἀγνῆς,
 σάρκα προσλαβόμενος, καὶ ἐκ ταύτης προελθὼν μετὰ τῆς προσλή-
 ψεως, εἰς ἔστιν Υἱὸς διπλοῦς τὴν φύσιν, ἀλλ' οὐ τὴν ὑπόστασιν.
 Διὸ τέλειον αὐτὸν Θεόν, καὶ τέλειον ἄνθρωπον, ἀληθῶς κηρύττον-
 τες, ὁμολογοῦμεν Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν· ὃν ἰκέτευε Μῆτερ Ἀνύμ-
 φευτε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

*Ἐξοδος, Φῶς Ἰλαρόν, τὸ Προκειμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀνα-
 γνώσματα.*

Προφητείας Ἡσαίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. μγ'. 9).

Τάδε λέγει Κύριος· Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συ-
 ναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς;
 ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς, τίς ἀκουστὰ ποιήσει ὑμῖν; Ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρ-
 τυρας αὐτῶν, καὶ δικαιωθήτωσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ
 μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς, ὃν ἐξελε-
 ξάμην· ἵνα γνῶτε, καὶ πιστεύσητε, καὶ συνῆτε, ὅτι ἐγὼ εἰμι. Ἐμ-
 προσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔσται. Ἐγὼ
 εἰμι ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σώζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα
 καὶ ἔσωσα· ὠνείδισα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος. Ὑμεῖς ἐμοὶ
 μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός· ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ
 ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος. Ποιήσω, καὶ τίς ἀπο-
 στρέψει αὐτό; Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ἡμᾶς, ὁ
 Ἅγιος Ἰσραήλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. γ'. 1).

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄφηται αὐτῶν βά-
 σανος. Ἐδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κά-
 κωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ
 εἰσὶν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων· ἐὰν κολασθῶσιν, ἢ ἐλ-
 πὶς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐ-
 εργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέπειρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς

ἀξιους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμπουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιοῦτες ἐπ' αὐτῶ, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῶ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. ε'. 15).

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντίς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήφονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπειας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήφεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην, καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήφεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὀσιότητα· ὄξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὄργην εἰς ρομφαίαν. Συνεκπολεμήσει δ' αὐτῶ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονas. Πορεύονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ριφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης· ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς, καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν βασιλεῖς, καὶ σύνετε· μάθετε δικασταὶ περάτων γῆς· ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες· πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν· ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κρᾶτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Εἰς τὴν Διτὴν, Ἰδιόμελα.

Ἦχος α'.

Φῶς θεῖον τῇ ψυχῇ σου, Προφητικῶς ἀνέτειλε, καὶ ἡ ἐκ τοῦτου εὐφροσύνη, Εὐδοκία θεόφρον· τὴν γὰρ θεῖαν ἀλλοίωσιν, ἀθρόον δεξαμένη, τὸν ἐν Χριστῷ ἐνεδύσω καινὸν ἄνθρωπον, ἀπαρνηθεῖσα τὴν φθορὰν, καὶ τὰ ἔργα τοῦ σκότους· καὶ θεῖω ἔρωτι τρωθεῖσα, ἐν ἀσκήσει οὐρανόφρων ὦφθης, καὶ ἐν ἄθλοις περιφανῆς, ταῖς τῶν θαυμάτων δυνάμεσι. Χριστὸς γὰρ ὃν ἐπόθησας, λαμπρῶς σε ἐμεγάλυνεν· ᾧ πρέσβευε μακαρία, δοῦναι ἡμῖν ἰλασμόν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός.

Ὁλη ψυχῇ ἀκολουθήσασα, τῷ σέ καλέσαντι Χριστῷ, Γερμα-

νοῦ ταῖς ὑποθήκαις, πρὸς θείας ἡρθης ἀναβάσεις· τῆς γὰρ κρείττο-
νος ζωῆς, τοὺς καρποὺς ἐγεώργησας, καὶ τῆς θείας εὐδοκίας φέρω-
νύμως, ἐμυθήθη τὰς δωρεάς. Ἄλλ' ὡς ἐν ἄθλοις ἀήττητος, Ὁσιο-
μάρτυς Εὐδοκία, πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Ἰδρῶσιν ἀσκήσεως, καθαρθεῖσα τῶν προσύλων, τῆς ἐπιπνοίας
τοῦ Πνεύματος, ἐπλήσθης θεόληπτε· καὶ τύπος θείων ἐπιδόσεων,
ταῖς μοναζούσαις φανεῖσα, θαυμάτων τὴν δύναμιν, ταῖς χερσὶν ἐδέ-
ξω· ὅθεν νεκροὺς μὲν ὡς ὑπνοῦντας ἤγειρας, τοὺς δὲ ξημοὺς τοῦ
σώματος, ὡς ἄσαρκος ἠνεγκας· καὶ πλείστους Χριστῶ προσαγα-
γοῦσα, ὡς θῦμα εὐπρόσδεκτον, καὶ ἱερεῖον λογικόν, ἐπὶ τέλει αὐτῶ
προσήχθη, τῇ τομῇ τοῦ ἀχένος· καὶ νῦν ἀμέσως αὐτῶ συνοῦ-
σα, Ὁσιομάρτυς Εὐδοκία, πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος β'.

Ἀπ' οὐρανοῦ χρηματισθεῖσα, τῆς σωτηρίας τὸ Εὐαγγέλιον,
καὶ δι' Ἀγγέλου πιστωθεῖσα, τῆς μετανοίας τὴν χαράν, οὐκ ἀπει-
θῆς ἐγένου, τῇ οὐρανίῳ ὀπτασίᾳ· ἀλλὰ τῶ λόγῳ τῆς χάριτος,
ὑποκλίνασα τὸ οὖς, τὸν μὲν πλοῦτον τὸν φθαρτὸν ἐμίσησας, τῆς
ἀφθάρτου δὲ ζωῆς ἐπελάβου, καταλλήλως τῇ κλήσει, ἀγῶνας ἐπι-
δείξασα· καὶ νῦν ἐν τῶ ἀφθάρτῳ νυμφῶνι, ὡς Ὁσία καὶ Μάρτυς,
Εὐδοκία σὺν Ἀγγέλοις χορεύουσα, πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν
ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος γ'.

Ἐν ἀδρείῳ φρονήματι, τῆς μαρτυρίας ὑπελθοῦσα τὸ στάδιον,
τῶ οἰκείῳ αἵματι, τὴν τῆς ἀσκήσεως στολὴν ἐφοίνιξας, Εὐδοκία
παμμακάριστε· τῶν γὰρ εἰδώλων τὴν πλάνην, τοῖς σοῖς ἀγῶσιν
κατήσχυνας, θαυματουργοῦσα ἐν τῇ δυνάμει Χριστοῦ· καὶ δι' ἀμ-
φοτέρων καμάτων, τῶ σῶ νυμφίῳ εὐαρεστήσασα, διπλοῦν ἐδέξω
στέφανον, τὸν δρόμον τελέσασα. Ἄλλ' ἀπαύστως πρέσβευε, Ὁσιο-
μάρτυς ἔνδοξε, ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀφράστως κυήσασα, τὸν Βασιλέα καὶ Θεὸν ἡμῶν, ρυόμενον
κόσμον τῆς ἀρχαίας ἀρᾶς, Θεοτόκε πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυ-
χὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. β'. Ὁλην ἀποθέμενοι.

Ὁλην καταλείψασα, τὴν ματαιότητα κόσμου, καὶ πλοῦτον
τὸν ρέοντα, καὶ σαρκὸς μισήσασα, τὴν ἀπόλαυσιν, τῆς Χριστοῦ πί-
στεως, ἐν τῇ σῇ καρδίᾳ, τὰ σωτήρια διδάγματα, ταῖς εἰσηγήσει,

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὴν νύκτα τῶν παθῶν, τῷ φωτὶ τοῦ Κυρίου, λιποῦσα νουνε-
χῶς, Εὐδοκία θεόφρον, ἀσκήσεως τοῖς σκάμμασιν, ἐν τῷ κόσμῳ διέ-
λαμψας, καὶ ἀθλήσασα, πρὸς τὸ ἀνέσπερον φέγγος, ἀνελήλυθας,
ὑπὲρ ἡμῶν δυσωποῦσα, τῶν πίστει τιμώντων σε.

Θεοτοκίον.

Κυήσασα σαρκί, τὸν Δεσπότην τῶν ὄλων, καὶ μείναςα Ἄγνη,
ὡς πρὸ τόκου παρθένος, ἀγνεύειν με ἀξίωσον, νῶ καὶ λόγοις καὶ
πράξεσιν, ἐνθυμήσεσι, καὶ λογισμοῖς τῆς καρδίας, ἵνα μέτοχος, τῆς
οὐρανῶν βασιλείας, γενήσωμαι Ἀχραντε.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὴν ἀφθονίαν τοῦ σοῦ πλούτου Ὅσια, ὄν δι' ἀτόπου ἐργα-
σίας συνῆξας, τῷ τοῦ Χριστοῦ προστάγματι σκορπίσασα, χαί-
ρουσα ἐπτώχευσας, καὶ ψυχῇ καὶ αἰσθήσει, καὶ σεμνῇ διέπρεψας,
ἐπὶ γῆς πολιτεία, μαρτυρικῶς δὲ τέλει πρὸς ζωὴν, ὦ Εὐδοκία, τὴν
ἄνω ἀνέδραμες.

Θεοτοκίον.

Ἡ τῶν Ἀγγέλων ἀληθῆς εὐφροσύνη, καὶ τῶν ἀνθρώπων σω-
τηρία καὶ σκέπη, Θεογεννητορ Κόρη Ἀειπάρθενε, πάσης ἀπολύ-
τρωσαι, ἐπηρείας καὶ βλάβης, τῆς ἐκ τοῦ ἀλάστορος, τοὺς πρὸς σέ
ἀφορῶντας, καὶ ἐκβοῶντας ὅλης ἐκ ψυχῆς· Χαίρε Παρθένε, ἡμῶν ἡ
βοήθεια.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐγκρατείας σκάμμασιν ἐκκαθαρθεῖσα, μαρτυρίου ἔλαμψας, ταῖς
καθαραῖς μαρμαρυγαῖς, ὦ Εὐδοκία κραυγάζουσα· Σὺ μου Οἰκτίρμον
ἰσχύς καὶ κραταίωμα.

Θεοτοκίον.

Ἐξ ἀγνῶν αἱμάτων σου σεσαρκωμένος, προελθὼν ὁ Κύριος, σὲ
προστασίαν ἀψευδῆ, Θεογεννητορ ἀνέδειξε, τοῖς προσιούσι πιστῶς
τῇ πρεσβείᾳ σου.

*Τὸ Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον.
Ἵπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον καὶ προσέσχε μοι.*

Στίχ. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου...

Εὐαγγέλιον τῆς γ' Κυριακῆς τῶν Νηστειῶν.

Ὁ Ν'. Δόξα. Ταῖς τῆς σῆς Ἀγίας...

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'.

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου...

Τῇ ἀγάπῃ τοῦ Χριστοῦ, τὴν ψυχὴν στομωθεῖσα, τὸ σῶμα ἐνέκρωσας, ἐγκρατείας τοῖς πόνοις· καὶ τὴν καλὴν ὁμολογήσασα ὁμολογίαν, διὰ μαρτυρικῶν ἀγώνων, τῆς Εὐας ἐτρύγησας, ἐπιτηδείως τὸν πόθον, Ὁσιομάρτυς θεόφρον· καὶ νῦν ἐν μεθέξει θείᾳ θεοουμένη, Εὐδοκία πρέσβευε, δοῦναι ἡμῖν πταισμάτων ἄφεσιν.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου...

~~Ἦχος πλ. β'.~~

Εἶτα οἱ Κανόνες, τῆς Θεοτόκου, καὶ τῆς Ἀγίας τοῦ Μηναίου.

Ὡς ἡ Ἀκροστιχίς. Τῆς Εὐδοκίας τοὺς ἀγῶνας αἰνέσω.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

«Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ διαγαγόντι τὸν λαόν αὐτοῦ, ἐν Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ, ὅτι μόνος ἐνδόξως δεδόξασται».

Τὴν ἐξ ἀπροσεξίας, σκότῳσιν μοι Μάρτυς ἐπισκήψασαν, πρεσβειῶν σου ἀκτίσιν, Εὐδοκία ὑμνοῦντί σε σκέδασον.

Ἦγρευσεν ἡ σαγήνη, λόγων θεοπνεύστων· καλλιμάρτυς σε, ἀθανάτου τραπέζης, ἀπολαύσεως θείας ἐντρύφημα.

Στέμμα τῆς ἀφθαρσίας, καὶ τὴν διαμένουσαν ἀπόλαυσιν, τὰ γῆς παρωσαμένη, Εὐδοκία ἀξίως κεκλήρωσαι.

Θεοτοκίον.

Ἐλυσε τοῦ θανάτου, ἐκ τῆς καταδίκης με Πανάμωμε, ὁ ἐκ σοῦ Θεὸς Λόγος, σαρκωθείς διὰ σπλάγχνα χρηστότητος.

Καταβασίαι. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, ἢ κατὰ τὴν τυπικὴν διὰ ταξιν.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

«Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων, καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου».

Ἦλῃν καταλείψασα, τὴν πολυποίκιλον ἐνδοξε, κόσμου φθαρτοῦ, ὄλβον Εὐδοκία, ἀναφαίρετον εἴληφας.

Δόξης ἀγαλλίαμα, τῆς μετανοίας σου σύμβολον, ἐν οὐρανοῖς, σεπτὴ κατιδοῦσα, ἐφωτίσθης βαπτίσματι.

Ὅλην σου τὴν ὑπαρξιν, διασκορπίσασα πάνσεμνε, τῶν ἐν Χριστῷ, ἀγαθῶν ἐκτήσω, θησαυρὸν τὸν οὐράνιον.

Θεοτοκίον.

Ὅλην μου τὴν ἐφесιν, Θεογεννήτρια δέομαι, πρὸς τὸν ἐκ σοῦ, ἴθυνον τεχθέντα, τῶν παθῶν ρυομένη με.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Φωτισθεῖσα τῇ αἴγλῃ τῇ θεϊκῇ, τὸν τῆς πλάνης κατέλιπες σκοτασμόν, καὶ βίον ἀνέλαβες, μετὰ σώματος ἄϋλον· χαρισμάτων δὲ θείων, πλησθεῖσα τοῦ Πνεύματος, ἐκ ψιλῆς προσρήσεως, νεκροῦς ἐξανέστησας· ὅθεν ἐπὶ τέλει, μαρτυρίου στεφάνῳ, ἐνθέως κεκόσμησαι, καὶ τὸν δόλιον ἤσχυνας, Εὐδοκία Ἰσαγγελε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφесιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Ἐνθυμοῦμαι τὴν κρίσιν καὶ δειλιῶ, ἐννοῶν μου τὰς πράξεις τὰς πονηράς· πῶς ἀπολογήσωμαι, τῷ Κριτῇ ὁ ταλαίπωρος; πρὸς τὴν σὴν δὲ βλέπων, Εἰκόνα Πανύμνητε, ἀναψυχὴν λαμβάνω, Κυρία τῶν πόνων μου· καὶ ἀπεγνωσμένος, σοὶ προσπίπτω κραυγάζων· Ἐλέησον, οἴκτειρον, Παναγία μου πρόφθασον, ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως· ὅπως ταῖς πρεσβείαις ταῖς σαῖς, ὁ Υἱὸς ^{σου} Ἰλεῶς μοι γένηται· ἐπεὶ περ ἄλλην ἐλπίδα, ἐκτός σου οὐ κέκτημαι.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἰρημός.

«Εἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα».

Καλλονῇ ὑπερέχουσα, σώματος ἀξίως ψυχῆς ἐξήνθησας, ὡραιότητα κατάλληλον, πόνοις Εὐδοκία ἀπαστράπτουσα.

Ἱεραῖς εἰσηγήσεσι, ταῖς τοῦ Γερμανοῦ τὴν κρίσιν εὐίλατον, δι' ἐλέους Μάρτυς εἴληφας, τῶν πρὶν ἀθεμίτων ἀλογήσασα.

Ἀπημαύρωσας ἄπασαν, πλάνης προσβολὴν· φωτὸς ἀληθείας γάρ, ὁδηγὸν ἔσχες Ἀρχάγγελον, θείας σοὶ ἐμφάσεις ἐκκαλύπτουσα.

Θεοτοκίον.

Σὺ Πανάμωμε Δέσποινα, σάλον τῶν κυμάτων ψυχῆς μου πρά-
ῦνον, ἀμαρτίας με τοῦ κλύδωνος, καὶ τῆς τρικυμίας ἀπαλλάτ-
τουσα.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ Εἰρημός.

«Ὁρθρίζοντες βοῶμέν σοι Κύριε· Σῶσον ἡμᾶς· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν».

Τὸν βόρβορον τῶν πράξεων δάκρυσιν, Εὐδοκία, λουτρῶ τε Βαπτίσματος, ἡλίου πλέον ἐξέλαμψας.

Οὐ πλοῦτος, οὐ θωπεῖαι, οὐ μάστιγες, οὐ ξεσμοί σε, οὐ ξίφος, οὐ θάνατος, Θεοῦ χωρῖσαι δεδύνηνται.

Ἄσκησει Εὐδοκία τὸ πρότερον, εἶτα σεμνή, αἵματι ἀθλήσεως, τὸν σὸν νυμφίον ἐδόξασας.

Θεοτοκίον.

Ἐλώδους προσπαθείας μου ἄκανθαν, Θεοτόκε, φλέξον τῷ μὴ φλέξαντι, πυρὶ τὴν θείαν γαστέρα σου.

ᾠδὴ στ΄. Ὁ Εἰρημός.

«Χιτῶνά μοι παράσχου φωτεινόν, ὁ ἀναβαλλόμενος, τὸ φῶς ὡς ἱμάτιον, Πολυέλεε Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν».

Στερρῶς τῷ τῆς ἀθλήσεως πυρὶ, σεαυτὴν λιπάνασα, βασάνοις ἀνάλωτος, Εὐδοκία ἀνεδείχθης σεβάσμιε.

Ἀγάπης ἐραστῶν τῶν φθαρτικῶν, σεμνὸν προτιμήσασα, Νυμφίον τῷ ἔρωτι, Εὐδοκία τῷ ἀφθάρτῳ ἐναπέθου σαυτὴν.

Ξεσμοὺς τοὺς τῆς σαρκός σου ἀνδρικῶς, Μάρτυς ὑπομείνας, τὸ τῆς νεκρώσεως, ἀπεβάλου Εὐδοκία χιτῶνιον.

Θεοτοκίον.

Γαλήνης ἡ κυήσασα Χριστόν, τὸν αἴτιον Δέσποινα, τὸν ἀγριον κλύδωνα, τῶν παθῶν μου Παναγία ἡμέρωσον.

Κοντάκιον. Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψώθεις ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὁ εὐδοκήσας ἐκ βυθοῦ ἀπωλείας, πρὸς εὐσεβείας τὸν ἀκρότατον ὄρον, ἀναγαγεῖν σε ἐνδοξε ὡς λίθον ἐκλεκτόν, οὗτος καὶ τὸν βίον σου, τῇ ἀθλήσει λαμπρύνας, χάριν ἰαμάτων σοι, Εὐδοκία παρέχει· ὃν ἐκδυσώπει σώζεσθαι ἡμᾶς, Ὁσιομάρτυς, Ἀγγέλων ἐφάμιλλε.

Ὁ Οἶκος.

Καταυγασθεῖσα τῷ φωτί, τῆς θείας εὐδοκίας, ἐξ ἀγνωσίας ζοφερᾶς, καὶ σκοτασμοῦ ἁμαρτιῶν, ὥσπερ λαμπὰς περιφανῆς, ἀνέλαμψας θεόφρον, τὴν ζωοποιὸν τοῦ Χριστοῦ φωτοχυσίαν δεξαμένη πλουσίως ἐν τῇ καρδίᾳ, Εὐδοκία παμμακάριστε· ἐνθεν τοῦ πολλοῦ σου πλοῦτου τὸν ὄγκον, θεοφιλῶς διανείμασα, γυμνὴ φροντίδων κό-

σμου, καὶ ματαίων ἐλπίδων ἐξῆλθες, εἰς ἀναζήτησιν τοῦ οὐρανοῦ
 νυμφίου· καὶ τοῦτον εὐροῦσα, δι' ἀσκήσεως ἱερᾶς, καὶ μαρτυρικῆς
 ἀθλήσεως, μυστικῶς αὐτῷ συνήφθης, καὶ μάλα εὐφράνθης, τῇ ἀ-
 πορρήτῳ ἐνώσει, καὶ θαυμάτων χάριν εἴληφας, καὶ ζωὴν αἰώνιον
 ἐτύγχεσας· καὶ νῦν δυσωποῦμέν σε οἱ τελοῦντες τὴν μνήμην σου,
 ἰκέτευε ἐκτενῶς, σώζεσθαι ἡμᾶς, Ὁσιομάρτυς, Ἀγγέλων ἐφάμιλλε.

ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Μὴν Μάρτιος, ἔχων ἡμέρας λα'.

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ιβ', καὶ ἡ νύξ ὥρας ιβ'.

Τῇ α' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἀγίας Ὁσιομάρτυρος
 Εὐδοκίας, τῆς ἀπὸ Σαμαρειτῶν.

Στίχ. Ἡ Σαμαρεῖτις οὐχ ὕδωρ Εὐδοκία,

Ἄλλ' αἷμα, Σῶτερ, ἐκ τραχήλου σοι φέρει.

Μαρτίου ἀμφὶ πρώτη ἡ Εὐδοκία ξίφος ἔτλη.

Ταῖς αὐτῆς πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, καὶ πάντων σου τῶν
 Ἀγίων, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

«Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας, καταντήσαντες Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι ποτέ,
 τῇ πίστει τῆς Τριάδος, τὴν φλόγα τῆς καμίνου, κατεπάτησαν
 ψάλλοντες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.»

Ὡς ζωῆς κληρονόμος, καὶ θανάτου ρυσθεῖσα τοῦ ψυχοφθόρου
 σαφῶς, εὐχῇ τοὺς τεθνεῶτας, ζωοῦσα Εὐδοκία, τῷ Χριστῷ ἀνε-
 κραύγαζες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ναὸς τῆς ἀμαρτίας, προϋπάρξασα Μάρτυς σαυτὴν καθῆρας
 Θεῷ, ναὸν ἡγιασμένον, ἐνάρετον δεικνῦσα, καλλιμάρτυς κραυγά-
 ζουσα· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἀσκητικοῖς ἰδρῶσι, πιανθεῖσα ἐλαία ὦφθης κατακαρπος· ἀθλή-
 σεως δὲ ξίφει, καὶ λύθρῳ Εὐδοκία, τρυγωμένη ἐκραύγαζες· Ὁ τῶν
 Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Συντριβέντα κακία, καὶ δειναῖς ἀμαρτίαις καταβριθόμενον, Ἀ-
 μνὸν τὴν ἀμαρτίαν, τὸν αἶροντα τοῦ κόσμου, ἡ κυήσασα Δέσποι-
 να, ἐπικρατείας αὐτῶν, Παρθένε τήρησόν με.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

«Τὸν Βασιλέα, τῶν οὐρανῶν ὃν ὕμνοῦσι, στρατιαὶ τῶν Ἀγγέ-
 λων ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.»

Ἄυλον πῦρ σα, ἐνδομυχοῦν ἐν τοῖς κόλποις, θεῖος ἀνθραξ πάν-
σεμνε ὑπάρχων, ἔφλεξε τυράννους, ἀλώβητον τηρῶν σε.

Ἰδρώτων θείων, τὰς ἀμοιβὰς Εὐδοκία, ἰαμάτων εἴληφας πλημ-
μύρας, νόσους θανατοῦσα, καὶ τοὺς νεκροὺς ζωοῦσα.

Ἔσβεσας Μάρτυς, τῆς ἀσεβείας τὴν φλόγα, τῶν αἱμάτων σου
τοῖς ρεῖθροις Εὐδοκία, καὶ ζωῆς πρὸς ὕδωρ, ἰθύνης τῆς ἀγήρω.

Θεοτοκίον.

Νενεκρωμένην, ταῖς ἡδοναῖς τὴν ψυχὴν μου, Θεοτόκε ζώωσον·
ζωὴν γάρ, μόνη ἀπειράνδρως, γεγέννηκας Παρθένε.

Ῥοδὴ θ'. Ὁ Εἰρημός.

«Κυρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι Παρ-
θένε Ἀγνή, σὺν Ἀσωμάτων χορείαις σε μεγαλύνοντες».

Ἐλύθης τῶν προσκαίρων, Μάρτυς Εὐδοκία, καὶ ἐφετῶν τὸ
ἀκρότατον εἴληφας, πρὸς τὸν Θεὸν διὰ ξίφους ἐπιδημήσασα.

Σὺν Μάρτυσιν ὡς Μάρτυς, καὶ σὺν ταῖς Ὀσίαις, ὡς Ἀσκητῶν
ἀκροθίνιον ἔλαμψας, θαυματουργὸς Εὐδοκία δειχθεῖσα ἔνδοξε.

Στολαῖς τῆς ἀφθαρσίας, καθωρατισμένη, καὶ σὺν Ἀγγέλοις
ἀπαύστως χορεύουσα, ὑπὲρ ἡμῶν Εὐδοκία Χριστὸν ἰκέτευε.

Θεοτοκίον.

Ὡς θείαν προστασίαν, καὶ ὡς ἀσφαλῆ σε, ἐλπίδα μόνην κατέ-
χω Μητρόθεε, ἀμαρτιῶν καὶ κινδύνων ἐκλυτρωθῆναί με.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τῆς πλάνης τὴν σκοτόμαιναν, ἐμφρόνως ἀπορρίψασα, τῆς εὐ-
σεβείας ἐδέξω, τὰς φωταυγεῖς διαδόσεις, καὶ μαρτύριου αἱμασιν, ὡς
θεῖον ὀλοκάρπωμα, Χριστῷ προσήχθης ἔνδοξε, ὑπὲρ ἡμῶν Εὐδο-
κία, διὰ πάντος δυσωποῦσα.

Θεοτοκίον.

Θεὸν τὸν Ὑπερούσιον, οὐσίαν τὴν ἀνθρώπινον, ἀναλαμβάντα
Παρθένε, ἐκ τῶν ἀγνῶν σου αἱμάτων, δι' εὐσπλαγχνίαν ἄμετρον,
ὑπερφυῶς ἐκύησας· διό σε μεγαλύνομεν, ὡς τῆς ἡμῶν σωτηρίας,
ἀρχὴν καὶ πύλην καὶ ρίζαν.

Εἰς τοὺς Αἴνους.

Ἰστώμεν Στίχους δ', καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ὡς ἀκήκοας ἔνδοξε, Γερμανοῦ τοῦ θεόφρονος, λόγον τὸν σωτήριον ἀναπτύσσοντος, φόβου τοῦ θεοῦ τοῖς βέλεσιν, ἐπλήγης καὶ ἔλιπες, τοὺς ματαίους ἔραστὰς, καὶ Κυρίῳ νενύμφευσαι, ἐκκαθάρασα, σεαυτὴν τῷ Βαπτίσματι τῷ θεῷ· διὰ τοῦτο Εὐδοκία, θεοπρεπῶς ἠνδραγάθησας.

Ἐν ἀσκήσει διέπρεψας, ἐν ἀθλήσει ἠρίστευσας, κατὰ τοῦ ἀλάστορος θεῷ Πνεύματι, ἐν ἀσθενείᾳ τῆς φύσεως, αὐτοῦ διολέσασα, τὴν ὀλέθριον ἰσχύν, Εὐδοκία πανεύφημε, καὶ ἐδόξασας, εὐσεβείας τὸ κράτος τοῖς σοῖς ἄθλοις, καὶ θαυμάτων ἐπιδείξει, Ὁσιομάρτυς θεόληπτε.

Τὴν ζωὴν ἐν σοὶ ἔσχηκας, ἐπανθοῦσαν τὴν κρείττονα, τῆς σαρκὸς νεκρώσασα τὰ σκιρτήματα· ὅθεν νεκροὺς ἐξανέστησας, εὐχῇ σου πρὸς Κύριον, καὶ ἀθλήσασα στερρῶς, Εὐδοκία πανθαύμαστε, ἀπενέκρωσας, τὸν νεκρώσαντα πάλαι τοὺς Γενάρχας, καὶ θεώσεως τὸν πλοῦτον, ἐπιτηδείως ἐτρύγησας.

Καὶ τὸν πλοῦτον σκορπίσασα, καὶ ὁσίως δουλεύσασα, Εὐδοκία πάνσεμνε τῷ νυμφίῳ σου, τούτου τὸ ἅγιον ὄνομα, ἀνόμοις ἐκήρυξας, καὶ ὑπέμεινας ξεσμούς, καὶ στρεβλώσεις τοῦ σώματος, ὡς ἀσώματος, καὶ τμηθεῖσα τῷ ξίφει νικηφόρος, πρὸς νυμφῶνας οὐρανίου, Ὁσιομάρτυς ἀνέδραμες.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

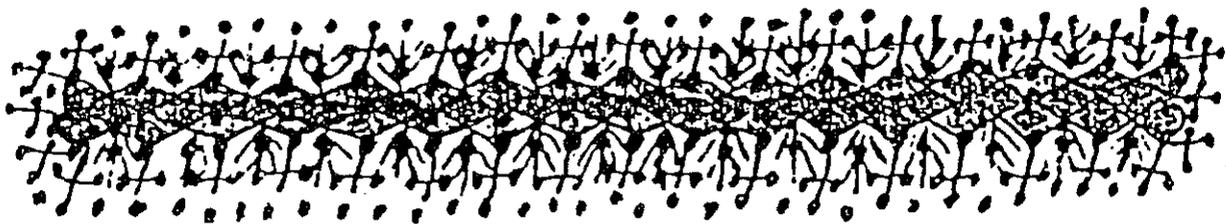
Τὴν ἐν ἀσκήσει ἀρετὴν, ἀθλητικῶς ἐλάμπρυνας αἵματι, Ὁσιομάρτυς Εὐδοκία πανθαύμαστε· τῆς γὰρ ἀγάπης Χριστοῦ, οὐδέν σε χωρίσαι ἴσχυσε, τῷ ἀχράντῳ κάλλει, νοερῶς ἀτενίζουσαν, καὶ ἐξω κόσμου γενομένην· ὅθεν νομίμως ἠγώνισαι, καὶ ἀξίως ἐδέξω, τὸ τῆς νίκης διάδημα, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τοῦ παρέχοντος διὰ σοῦ, ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε...

Δοξολογία μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοί, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῆς Ἁγίας ἡ γ' καὶ στ' ᾠδή.

Ἀπόστολον ζῆτει τῇ κε' Νοεμβρίου, Εὐαγγέλιον δέ, τῆς Τετάρτης τῆς γ' Ἑβδομάδος Ματθαίου.

Κοινωνικόν. Εἰς Μνημόσυνον αἰώνιον...

Μεγαλυνάριον.

Χάρις εὐδοκίας τῆς θεϊκῆς, ἐν σοὶ Εὐδοκία, ἐνεργήσασα θαυμαστῶς, νύμφην σε Κυρίου, λαμπρῶς πεποικιλμένην, ἀσκήσει καὶ ἀθλήσει, ἔδειξε λάμπασαν.

ΔΙΣΤΙΧΟΝ.

*Εὐδόκησον νῦν Εὐδοκία τοῖς ὕμνοις,
Οὓς σοὶ Γεράσιμος ἐξύφανεν ἤδη.*

